

Jak Faflík a Fuflík šermovali o pozorovatelnu

F, f

Na palouku u lesa žili dva malí mužičkové – Faflík a Fuflík. A žili by si spokojeně, kdyby nebylo kocoura Fanouše. Fanouš byl známý dareba. Bydlel v nedaleké hájovně a jak měl volnou chvíli, už si to mřil na palouk. Přikrčil se do trávy a číhal na mužičky. Pokaždé, když se před nimi znenadání vynořil, utkali do domečku, co jim nohy stačily. Často doběhli v poslední chvíli. A Fanouš měl z té honičky náramnou legraci. Oba mužičkové přemýšleli, jak to udělat, aby je Fanouš pokaždé tak nezaskočil. Nevyrostli totiž víc jak do půl pampelišky a přes vysokou travu neviděli, kdy se k nim to chlupaté nebezpečí blíží. Jednou Faflík napadlo, že by si mohli postavit pozorovatelnu. Zapíchl do země silnější proutek / F / a Faflík vylezl nahoru. „Vidím dobře,“ hlásil, „ale špatně se mi sedí. Píchá to.“ „Přidělám tam sedátko,“ řekl Fuflík. „Přilepím ho pryskyřicí z borovice.“ Za chvíli bylo hotové / F / a Faflík zase vyšplhal nahoru. Ale zase nebyl spokojen. „Nemám si kam opřít nohy,“ volal dolů. A tak Fuflík přilepil ještě opěrku pro nohy. / F / Faflík se pohodlně usadil na pozorovatelně a volal:

„Fuflíku, Fuflíku,
uvař něco v kotlíku.
Když spatřím fous kočičí,
písknu takhle – fíí a fíí.“ /1/

To se kocour Fanouš divil. Ať se krčil, jak se krčil, pokaždé se mužičci schovali dřív, než stačil vyskočit. Pomalu ho ta hra přestávala bavit. Jednou řekl Fuflík:

„Faflíku, Faflíku,
dneska vař ty v kotlíku.
Když spatřím fous kočičí,
písknu zas já – fíí a fíí!“ /2/

Jenomže Faflík o tom nechtěl ani slyšet. Zvykl si vysedávat na pozorovatelně a do práce se mu nechtělo. Protože se nemohli dohodnout, navrhl Fuflík: „Víš co? Budeme o pozorovatelnu šermovat. Kdo srazí tomu druhému čepici s hlavy, ten vyhraje a bude pozorovatel.“ Hned začali vyrábět meče. Utrhli stébla trávy, na konci je zahnuli, aby jim meče nevyklouzly při souboji z ruky. /c / Navlékli na ně lístky z kopretiny jako chránítka, /+ / aby se nesekli do prstu. A pak to začalo. Fíííí . . . , svištěly meče, fííí a fííí!

Sedmikrásky si zakrývaly oči, aby ten hrozný boj neviděly. Byla to dlouhá bitva. Faflík s Fuflíkem si dokonce museli udělat nové meče, ale čepici se nikomu shodit nepodařilo. Konečně zavolal Fuflík: „Já už nemůžu!“ „Já taky ne!“ přidal se Faflík. „Víš co, smříme se.“ Oba zapíchl meče do země / f / a na znamení míru si podali ruce. Byli rádi, že se jim nic nestalo a že je při souboji nenachytil Fanouš. Dohodli se, že se budou ode dneška na pozorovatelně střídat. A to je spravedlivé, vidíte!

Činnost dětí

- /1, 2/ – opakují říkanku
- mohou situaci zahrát. Jeden hraje pozorovatele, druhý Fanouše, ostatní jsou mužičci. Hraje se v prostoru, je možné i v lavicích. Fanouš se pomalu blíží, pozorovatel zavolá „fííí“, děti se schovají do lavic (položí hlavu na lavici a přikryjí rukama).
 - znázorňují písmeno F pažemi – vztyčí předloktí levé paže, sklopí levé zápěstí, do poloviny předloktí přiloží vodorovně pravou ruku. Podobně s malou obměnou lze znázornit i f.